

Скарбничка



Катрусині чобітки 2

Пригоди шукачів 4

З історії грошей 5

Салазки для Катрин 6

Як ростуть банани 7

Веселый English 9

Терпіння 11

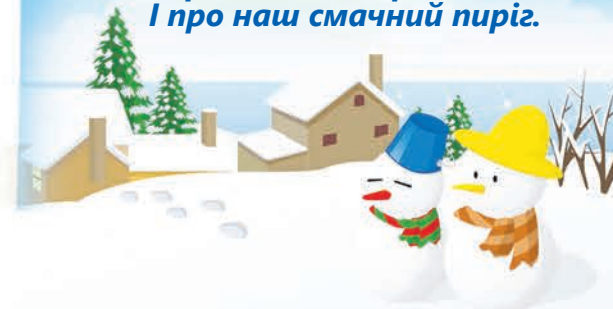
Вдячність 11

Обведи снежинку по пунктирной линии.



Подивіться, мамо, тату!
Снігу випало багато!
Бог молитву нашу чув,
Землю вкрити не забув.

Він про нас не забуває
І з любов'ю завжди дбає
І про дощик, і про сніг,
І про наш смачний пиріг.



Чудова пропозиція

Цього року сніг випав рано, ще в листопаді, і лежить товстим шаром на газоні. Наближається Новий рік. Холодно. Але діти радіють такій зимі. Можна кататися на ковзанах, лижах, санчатах.

Мишко вже великий, ходить у підготовчу групу дитячого садка і наступної осені стане першокласником. Мишко вміє читати, добре рахує і вчить англійську мову. А ще він полюбляє відвідувати уроки суботньої школи, де розповідають цікаві християнські історії.

На попередньому занятті вчителька розповідала про одну дівчинку, котра жила в Америці. У цієї дівчинки померли батьки, і її відправили жити до тітки, сестри її матері. Бідній сирітці так хотілося любові та ласки, але все це вона отримала не відразу. Поліанна – так звали дівчинку – намагалася дарувати всім людям радість, і її маленьке серденько було сповнене ніжності та любові до всіх.

Вчителька запропонувала дітям подумати над тим, що можна подарувати дітям, які нас оточують, на Новий рік, але щоб цей подарунок був свідченням любові. Можна було порадитися з батьками.

Мишко розповів про все мамі, і ось що вони удвох придумали. Під вікнами їхньої багатоповерхівки ріс великий горіх. Щоосені вітер струшував плоди горіха, і вони падали на асфальт. Діти з Мишкового під'їзду

вибігали з пакетами, відеречками і збирали горіхи.

Цього року врожай був гарний. Мишко разом із мамою назбирав ціле відро красивих великих горіхів. От вони і вирішили з мамою зробити із цих горіхів подарунки на Новий рік. Мишко розповів про задумане на уроці суботньої школи.

– Чудова пропозиція, – сказала їхня вчителька, і вже до наступної суботи зразки подарунків були готові.

На столі лежали горішки, загорнуті в красиві клаптики тканини і перев'язані стрічкою з бантиком. А до бантиків були приклеєні червоні паперові сердечка.

– Хто з вас, діти, робитиме подарунки? – запитала вчителька.

Захотіли всі. Тоді вона роздала паперові червоні сердечка дітям, кому – 10, кому – 15, а Мишко взяв 50 штук. Щовечора вони з мамою загортали горіхи, перев'язували їх стрічками і приклеювали сердечка. До суботи подарунки були готові.

А в неділю учні разом із батьками та вчителем поїхали в центр міста і там роздали подарунки перехожим: і молодим людям, і літнім. Усі дякували дітям і усміхалися.

Здавалося, що від теплих усмішок розтане сніг на газонах...

Л.Скрипник

Кмітливий олень

3



Разговор на глубине моря

8



Что дороже?

10



Алла Кривоносова



КАТРУСИНІ ЧОБІТКИ

Катруся живе в селі неподалік від міста. Мама дівчинки працює поштаркою в поштовому відділенні, яке знаходиться в місті. Щодня зранку жінка поспішає на роботу, а повертається додому пізно ввечері. Тому більшу частину дня дитина мусить залишатися сама. Живуть вони удвох із мамою. У Катрусі є ще два дорослих брати. У них вже давно є свої родини, тому живуть вони окремо.

Сьогодні мама купила у взуттєвій крамниці Катрусі нові шкіряні чобітків. Які ж вони гарні і блискучі! А колір цих чобітків був синій, ніби волошки у житньому полі. Катруся від несподіванки заплескала у свої долоньки, коли мама, дещо вагаючись, все ж таки вирішила придбати дороге взуття для доньки, котра мала потребу у новому взутті.

— Бережи їх, донечко, щодня дбай про свої чобітки і тоді вони будуть для тебе завжди втіхою, — радила матуся дівчинці.

Чобітки приємно пахли новенькою шкірою, а ще у них була спеціальна візерунчаста підшва, щоб у разі ожеледиці не падати. Мама дівчинки сподівалася, що донька охайно і дбайливо буде користуватися новим взуттям.

Випав перший сніг. Невдовзі настав час морозів та завірюх. Річка вкрилася міцною кригою. День зменшився. Дівчинка тільки-но встигала повернутися зі школи, як надворі вже сутеніло.

Якими ж довгими і непривітними видавалися

зимові вечори для Катрусі. Вона поспіхом виконувала домашні завдання, а потім обмірковувала, яке ж це заняття вигадати для себе.

Одного разу, написавши письмові домашні завдання, дівчинка подалася на вулицю. Вже сутеніло, проте ще добре було видно усе навкруги.

Незабаром вона опинилася поблизу річки, і тут їй спало на думку перевірити міцність льоду. Спочатку побоюючись, несміливо та обережно вона стала на лід і почала кататися на підшвах новеньких чобітків, уявляючи себе видатною спортсменкою на ковзанах. Вже кілька днів було морозно і холодно, тому лід був достатньо міцний. Кататися на льоду їй так сподобалося, що лише відчуття голоду змусило повернутися додому.

«Оце так ковзанка!» — у захваті думала Катруся, радіючи, що їй тепер є чим себе розважити. Щодня тепер вона поспішала додому, швиденько готувала уроки і бігла до річки. Тому не дивно, що за кілька тижнів її новенькі чобітки мали непривабливий, зношений вигляд.

Якось уранці, поспішаючи до школи, дівчинка кілька разів впала, навіть зіпсувала при цьому свої панчішки. Пізно ввечері вона оглянула свої чобітки і вкрай здивувалася. Гарний візерунок на підшвах був майже стертий. Ось чому вона так часто падала. Та, не сильно переймаючись, дівчинка вирішила ще

трохи покататися і знову пішла до річки.

Була відлига, проте Катруся не зважала на це. Не встигла вона далеко відійти від берега, як несподівано крига почала розтріскуватися у неї просто під ногами. За мить дитина опинилася по коліна у воді. Слава Богу, що там було неглибоко. Перелякана дівчинка побігла додому.

Все обійшлося добре, вона не захворіла, та, на жаль, чобітки були зіпсовані. Вранці матуся побачила, в якому стані знаходиться взуття доньки, і, оглянувши чоботи з усіх боків, зрозуміла, чим займалася донька у вільний час.

— Доню, ти без мого дозволу постійно ходила до річки, наражаючи на небезпеку власне життя. Як ти так могла? А ці чобітки я планувала віддати пізніше сусідам, у яких зростає багато діточок. Тепер їх доведеться просто викинути на смітник, — із сумом у голосі промовила мама і вийшла з кімнати.

Катруся побігла за мамою. Вона зі щирим каяттям прохала вибачити їй цей нерозважливий вчинок, пообіцяла не ходити більше до річки і покращити рівень успішності у школі. Тепер дівчинці потрібно було докласти чимало зусиль. А колись новенькі чобітки дядько Микола зміг трохи полагодити, хоч, правда, вигляд у них був не найкращий. Ось і довелося всю зиму так проходити. Та що поробиш? За власні вчинки треба відповідати. Не забувайте про це!

Які простори неозорі!
Які яскраві в небі зорі!
І як грудневий морозець
Намалював для нас взірць,
Щоб нам також намалювати
Малюночки для мами й тата.



Найди подходящую для осьминожка рукавичку.



Сніговичок

З'єднай точки та розмалуй зображення.



ЛАБИРИНТ

Помоги белому медведю
дойти до большой
проруби.



Ворон

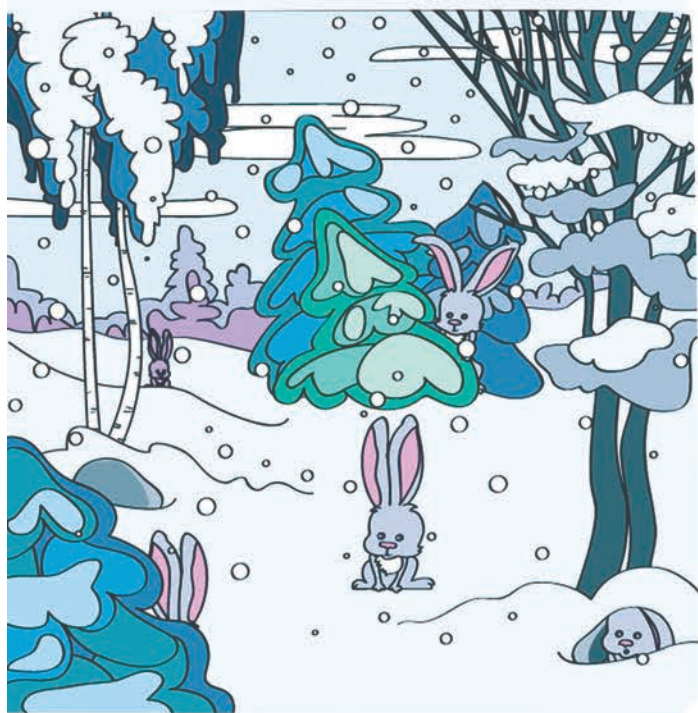
Сів на білий-білий дах
Величезний чорний птах.
Головою верть та круть –
Хоче їсти він, мабуть.

Я не знаю, що робити!
Бог навчає всіх любити.
Чим його нагодувати?
Треба в дідуса спитати.



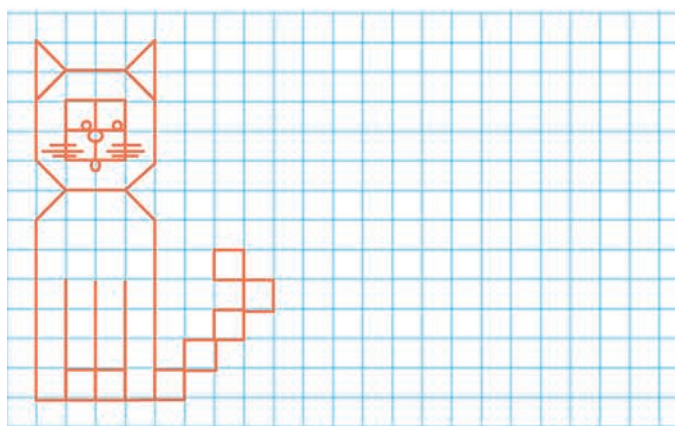
Зимовий ліс

Полічи всіх зайченят на
зимовій галявині.



Клітинки

Намалюй по клітинках
та розфарбуй котиків.



ЗНАЙДИ 6 ВІДМІННОСТЕЙ



Микола Яненко



Кмітливий олень

Сніг і сніг навколо. Собаки щосили тягнуть нарти. Пес Вірний стрімко мчить попереду. У нічних сутінках його біле волохате тіло зливається із снігом. Петро Олександрович глянув на небо, на собаку. На душі стало легко, впевнено. Вірний не схибить, веде упряжку правильним курсом. Маршрут собака добре запам'ятав.

Нарти підстрибують на снігових застругах. Петро Олександрович сидить, вдивляючись у сніг. Аж раптом від здивування аж стрепенувся і почав протирати очі. Чи не здалося часом? У невеликому сніговому наметі стирчав чорний гілкуватий кінець. Невже якесь дивовижне дерево прижилося на острові?

Петро Олександрович зупинив собак і подався до дивної знахідки. Лишень наблизився до неї, як під ногами щось

заворушилося. Петро Олександрович відсахнувся назад і став, ніби заворожений. Намет враз погорбився, сніг почав розсуватися і оголив поцятковану сірими плямами спину дикого оленя. Спершу олень струснув із себе залишки снігу, потім глянув на людину. З нею він, певно, ще не зустрічався. Повагом пройшовся повз чоловіка та й побіг щодуху. З-під копит сніг аж бризнув.

Оговтавшись, Петро Олександрович усміхнувся. Виявляється, олень у негоду теж знайшов під снігом затишок. От які кмітливі ці дикі тварини! Добре призвичаїлися на острові. Їх тут величезні стада. Інколи в пошуках корму по крижині вони добираються аж на півострів Ямал. Але неодмінно повертаються на Білий. Дуже комфортно себе тут почувають. А чималих дерев на острові годі й шукати.

В. Леус

ЖУЧОК

Коли Наталя приїхала влітку до бабусі Марини в гості, то в лозяному кошику привезла із собою і песика Жучка. Маленький, кошлатий, до всього цікавий, він швидко подружився з бабусею. Жучок ходив з нею і в магазин, і в аптеку, і на базар.

Особливо йому подобалося бувати в аптеці. Ледь переступить поріг і неголосно, щоб не злякати нікого: «Гав!». Це він так вітався з аптекарями. А потім, задерши мордочку, принюхувався до специфічного аптечного запаху й метляв хвостиком.

Жучок звик до свого нового життя, та й бабусі було з ним веселіше. Тому Наталя не зважила-ся забрати його із собою і поїхала додому сама...

Якось узимку бабуса Марина тяжко занедужала. Вона ледве підводилася з ліжка. Жучок стримованим поглядом спостерігав за нею. Та коли вловив знайомий запах ліків,

став скімлити й дерти лапами одвірок.

Бабуса ледь дійшла до дверей, випустила песика з хати, і він подався до аптеки. Прощмигнувши у знайоме приміщення, Жучок забігав від одного кінця прилавка до другого. Він неспокійно позирив на працівників аптеки, відскакував до дверей, потім знову вертався.

– Е, – сказав літній аптекар, – бачу, тобі потрібна допомога...

Він швидко одягнувся і разом із песиком вийшов на вулицю.

Жучок привів його до хворої бабусі, яка з високою температурою лежала в ліжку. Аптекар викликав машину «швидкої допомоги». Бабусі зробили укол, прописали необхідні ліки. Її щодня навідувала медична сестра. Через якийсь час бабусі полегшало. А згодом вона й зовсім одужала. Так Жучок врятував бабусю Марину з біди.



Подорож у світ холоду

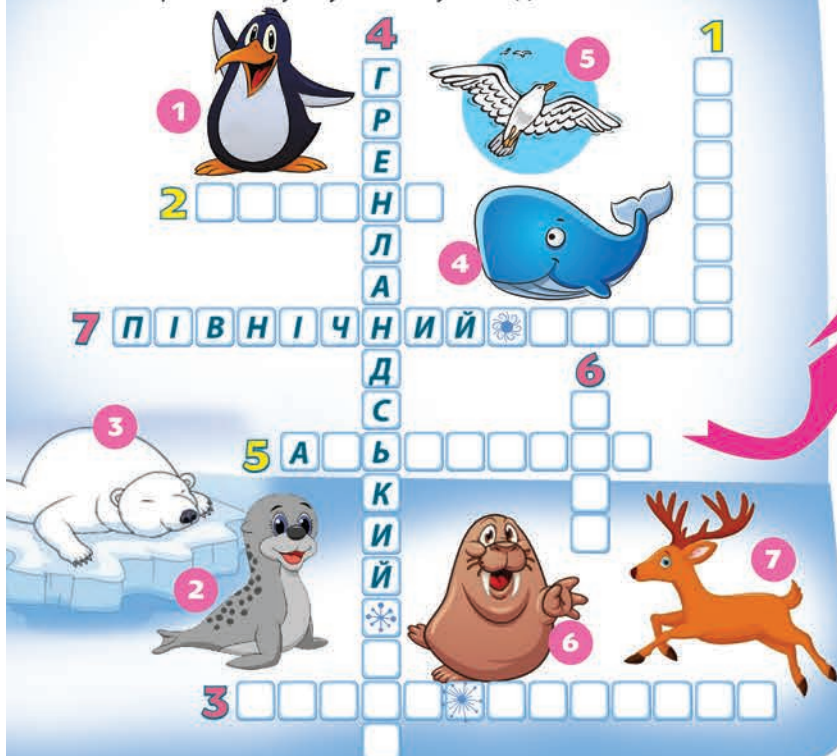
Любі друзі, сьогодні ми з вами вирушимо у захопливу подорож і відвідаємо місця, де панує вічна зима, а саме – Арктику та Антарктику, світ холоду, снігу та айсбергів.

Подолай усі перешкоди та допоможи малятку знайти шлях додому та повернутися до мамі.

Старт

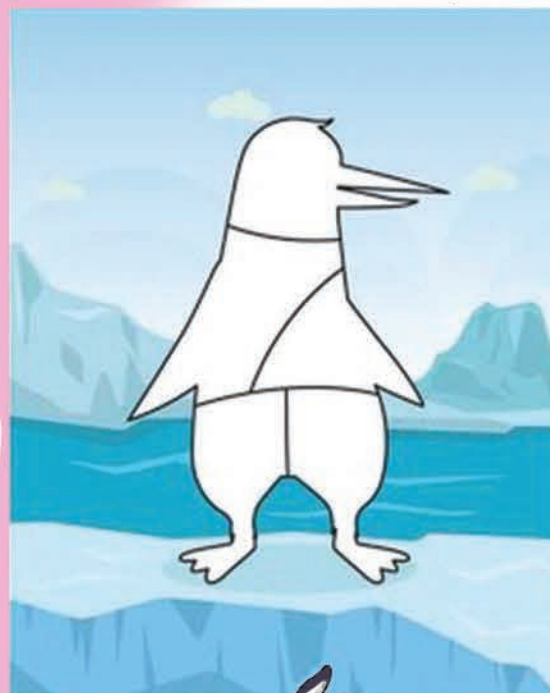
Завдання 1

Розгадай кросворд і ти дізнаєшся, які тварини живуть у вічному холоді.



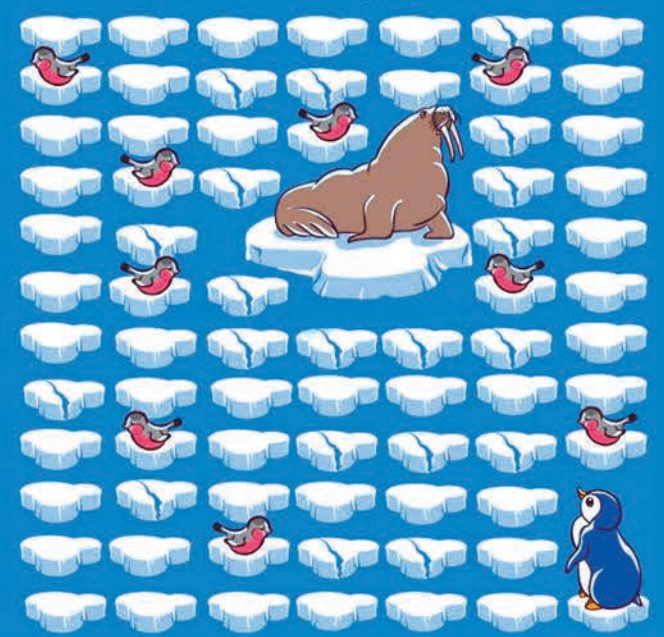
Завдання 2

Виріж елементи пташки, підбери необхідні пазли та склади малюнок. Це і буде наш головний герой.



Завдання 3

Щоб повернутися додому, пінгвіну необхідно знати, в якому напрямку рухатися. Допоможи йому дістатися моржа та спитати поради. Рухатися він може лише вгору-вниз, ліворуч-праворуч (по діагоналі не можна), потрібно йти лише по цілих та вільних крижинах.



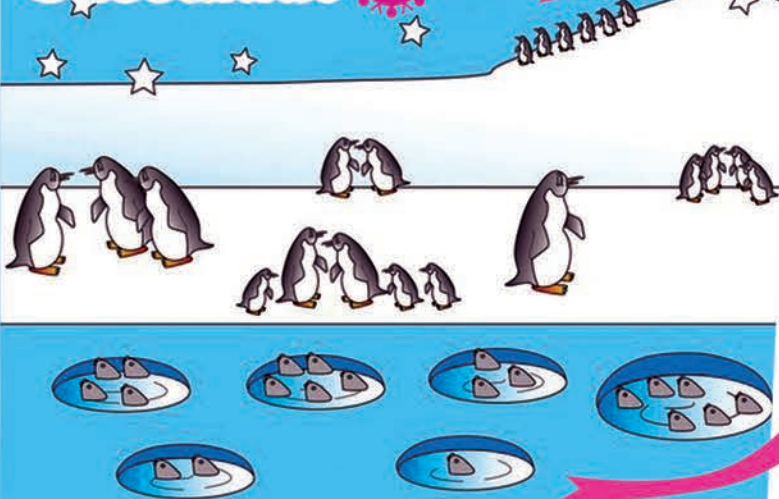
Завдання 4

Молодечь! Тобі вдалося подолати труднощі. Морж залюбки погодився допомогти і подарував пінгвіну карту. Допоможи йому розшифрувати її.



Завдання 5

Дорогою додому наш малюк на-трапив на пінгвінів, які сварилися між собою і не могли поділити рибу та дійти згоди. Допоможи пінгвіні з'єднати групи пінгвінів із відповідною кількістю риби в ополонках, щоб усі були ситі та задоволені.



Завдання 6

Слава про добрий вчинок пінгвінчика швидко поширилася по всій місцевості, і завдяки цьому матусі вдалося знайти свого синочка. Це була радісна та довгоочікувана зустріч! Розфарбуй малюнок.

Фініш



З ІСТОРІЇ ГРОШЕЙ



Недавно вчені замислилися над тим, яку річ найчастіше доводиться тримати людям у своїх руках. Виявилось, що це – гроші.

Проте паперові гроші, банкноти, з'явилися лише в 17 столітті. Ми сьогодні швидко та просто купуємо товари за гроші, а в давнину їх доводилося вимінювати на найдивовижніші речі. Грошима були собачі зуби, перець, соломка, лопати, шматочки тканини, листя тютюну та багато інших предметів. Так тривало доти, доки потреби людей були незначними – один продукт праці обмінювався на інший.

Але це завжди був або найважливіший предмет,

або такий, що переходив від одного власника до другого. Таким предметом стали шкури тварин. Шкури-гроші були поширені в таких стародавніх державах, як Спарта, Рим, Карфаген. Ними розраховувалися за покупки, платили штрафи.

Мушлі як гроші «народилися» на Мальдівських островах. Аж до початку 20 століття місцеві жителі «виросували» гроші. Вони кидали в море гілки кокосових пальм. Дуже швидко до гілок прилипало багато моллюсків – каури. Моллюсків збирали, висушували, очищували від м'якоті – і «гроші» готові.

Багато століть каури виконували функцію грошей чи не на всій території північної півкулі Землі. Їх знали в Індії та Цейлоні, Сіамі й Африці. Каури знаходять у далеких від її батьківщини руїнах давньої Ніневії, у слов'янських курганах, на берегах Балтійського моря.

Замість грошей корінні народи Америки використовували вавпуми – шкіряні пояси. У Китаї – брикети чаю.

Але минав час, давній спосіб купівлі-продажу видався людям клопітким і складним.

Тоді і винайшли в Китаї паперові банкноти.

Обманутый обманщик

Дэн буквально ворвался в свой номер в отеле. «Ты не поверишь моей удаче! Посмотри, что я купил! – кричал он, протягивая руку своему спутнику, широко улыбаясь. – Заплатил всего 100 долларов за это».

Веки Зака поднялись. «Ого. Кольцо смотрится замечательно! Это рубин?»

«Ты опять смеешься, – вздохнул его друг. – Шутник, который продал его мне, хотел в пять раз дороже, чем я заплатил. Я торговался, как сумасшедший, и он сдался. Когда я вернусь в Штаты, я перепродам его за кругленькую сумму, и мы покроем расходы на нашу поездку».

«А как насчет таможи? Они выкачают из тебя налоги».

«Нет, они ничего не будут знать. Я не внесу его в декларацию и спрячу». Дэн любовался кольцом и кивал головой. «Представь, купить такое кольцо всего лишь за 100 долларов».



Два путешественника вернулись в Соединенные Штаты. Дэн смог тайком перевезти кольцо через таможню, а затем сразу же поспешил к ювелиру в городе. «Сколько вы мне дадите за это?» – спросил он, подсовывая кольцо под нос владельцу.

Ювелир изучил камень под увеличительным стеклом, а затем вернулся к нетерпеливому клиенту: «Мы не покупаем такие вещи для нашего магазина».

«Слишком ценное, да?» – сказал Дэн, оживившись.

«Ценное? Я бы не сказал, – ювелир вернул кольцо. – Вы можете купить точно такое же за 10 долларов. Этот камень – хорошая подделка из стекла. До свидания, сэр».

Тот, кто пытается обмануть, обычно обманывает самого себя.

Чарльз Миллс

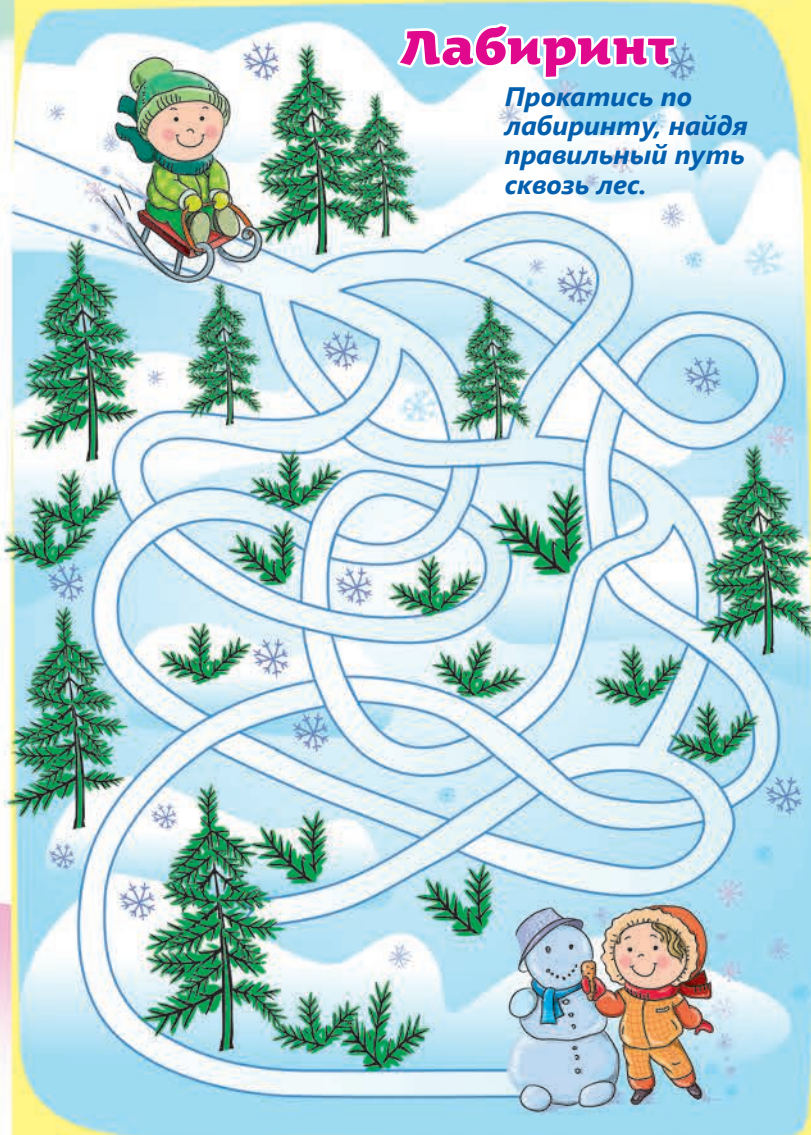
Клубок линий



Найди все изображенные объекты и назови их.

Лабиринт

Прокатись по лабиринту, найдя правильный путь сквозь лес.



Найди 2 одинаковых домика.





Нина Уолтер

Салазки для Катрин

У Катрин не было своих санок, ей приходилось ждать, пока кто-то из ребят предложит ей съехать с горы вместе. Часто она каталась вместе со своей лучшей подругой Эмили. Другие дети также приглашали девочку кататься вместе. Исключением был разве что Клем, мальчик, семья которого переехала в их район совсем недавно. Он дразнил Катрин за то, что у девочки не было собственных салазок, в то время как у него были самые лучшие санки. Однако Клем никогда никому не давал на них кататься. Ожидая Эмили, Катрин ударила ногой горку пушистого снега и чуть не потеряла сапог, который по размеру был велик девочке. Сапоги, а также курточка и кепка, в которой была Катрин, принадлежали ее старшему брату. Сначала Катрин стеснялась надевать на горку мальчиговую одежду, однако вскоре поняла, что никто из ребят и не думал дразнить ее из-за этого. Казалось, дети понимали, что в ситуации, когда у твоего отца сломана нога и он не может водить грузовик, с новой одеждой приходится подождать.

Вскоре на горке появился Клем. В тот день он первым заметил Катрин и тут же принялся насмехаться над бедняжкой.

— А, это та девочка, которая носит мальчиговую одежду, — захохотал он. — Думаешь, ты крутая? Эй, мальчик, как насчет поединка? — выставив вперед кулаки, крикнул он. Девочка замерла на месте. — Даже ребята не дерутся без причины, — произнесла она. — Так делают только хулиганы.

Но Клем протянул вперед руку и с размаху толкнул Катрин в снег. Затем, вскочив на свои сани, он понесся вниз. В это время Джонни как раз тянул санки на горку. Он ускорил шаг, чтобы помочь девочке подняться.

— Я все видел, — сказал он, — тебе больно?

— Нет, — пробормотала Катрин, с трудом сдерживая слезы.

— Не обращай внимания, — посоветовал мальчик. — Давай лучше вместе съедем с горки.

У Джонни были самодельные салазки. Катрин нравилось кататься с Джонни. Однако стоило им начать спуск, как Клем провернул один из своих любимых трюков. Он подъехал так близко, что едва не задел ребят. Казалось, он хочет их протаранить.

— Осторожно, — крикнула Катрин.

Однако Джонни продолжал ехать прямо, даже не глядя на Клема.

— Если он «врезается» в нас, ему же будет хуже. Мои сани очень крепкие, — заверил он.

— Надеюсь, он этого не сделает. Мне кажется, Клем хочет прогнать нас с горки, как близнецов Мерритт. Те больше не катаются, когда он где-то поблизости.

Спустившись еще раз, Катрин поблагодарила Джонни. Она видела, как Клем вновь попытался «подрезать» Джонни, а затем в последний момент свернул.

Внезапно он потерял управление. Сани пошли юзом и врезались в огромный клен. Клем упал навзничь, а сверху его накрыли санки. Эмили пришла как раз в тот момент, когда Катрин вскочила, чтобы рассмотреть случившееся.

— В чем дело? — спросила девочка. — Что здесь происходит?

— Это Клем! — воскликнула Катрин. — Он хотел «протаранить» Джонни, но вместо этого сам врезался в старый клен.

— О, видимо, он вдребезги разбил свои сани, — хихикнула Эмили. — Едем, посмотрим. Девочки спустились с холма на салазках Эмили. Джонни уже поджидал их внизу.

— Кажется, мистер остролов, наконец, получил по заслугам, — сказал мальчик.

— Ты не хочешь узнать, как он? — спросила Катрин.

— Если ему нужна помощь, пусть попросит, — последовал ответ. — Не хочу, чтобы Клем поднял меня на смех. Еще и меня обвинит в случившемся.

— Но мы же видели, как это случилось, — успокоила мальчика Катрин. — Возможно, ему действительно нужна помощь.

Клем поднялся. Перевернув санки, он осмотрел их.

— Думаю, с ним все в порядке, — заключила Эмили. — Пойдемте кататься.

Один за другим ребята спустились с горки, а затем спешили взобраться обратно наверх. Никто из них не заговорил с Клемом, не предложил помощь.

Одна Катрин украдкой наблюдала за мальчуганом.

— Наверное, с ним что-то не в порядке, раз он так долго сидит внизу, — пробормотала она. — Пойду, посмотрю, как он там.

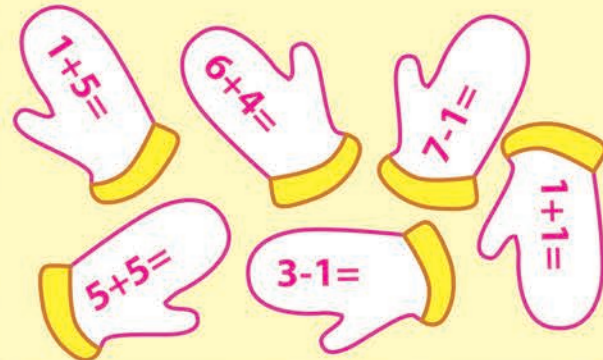
— Ты что? — воскликнула Эмили. — И это после того, как Клем обошелся с тобой?

— Думаю, случившееся и так заставило его задуматься, — возразила Катрин.

Продолжи ряд.



Реши примеры. Варежки с одинаковыми ответами раскрась в одинаковые цвета.



Девочке пришлось попотеть, пока она добралась до Клема. Тот сидел в снегу. По щекам мальчика текли слезы.

— Убирайся отсюда! — сквозь зубы процедил он. — Оставь меня в покое!

— Твои сани сломались? — мягко спросила Катрин.

— Нет, но думаю, у меня сломана лодыжка.

Наклонившись, девочка увидела, что правая нога Клема вывихнута и распухла до такой степени, что выглядывала из ботинка.

— Почему же ты не звал на помощь?

— А что толку? Все равно никто бы не пришел.

— Ну, почему? Джонни мог бы помочь, — возразила Катрин. — Ладно, если сможешь взобраться на салазки, я отвезу тебя домой. Здесь не очень далеко.

Кое-как вскарабкавшись на санки, Клем вытянул вперед больную ногу. Катрин медленно потянула салазки вдоль дороги.

— Я поступил с тобой очень плохо, — пробормотал Клем, — почему же ты мне помогаешь?

— Потому, что ты в беде, — ответила девочка.

Когда в конце квартала они свернули за угол, Клем сказал:

— Вон машина моего отца — видишь тот синий микроавтобус? Он сегодня рано вернулся.

Увидев ребят, отец Клема поспешил к ним.

— Что произошло? — испуганно спросил он.

— Я врезался в дерево и повредил ногу, — пояснил мальчик. — Катрин помогла мне вернуться с горки домой.

Наклонившись, отец осмотрел ногу сына.

— Это может быть перелом. Я отвезу тебя в дом и вызову доктора. Тебе повезло иметь такого друга, как Катрин.

Девочка увидела, как лицо Клема покрыл густой румянец.

— На самом деле я не заслужил такой дружбы. Папа, ты не против, если Катрин покатается на моих санях, пока я поправлюсь?

— Конечно, нет, — сказал папа и взял сына на руки. — Бери салазки, — подмигнул он девочке, — и спасибо, что помогла Клему.

— Пожалуйста, — ответила та.

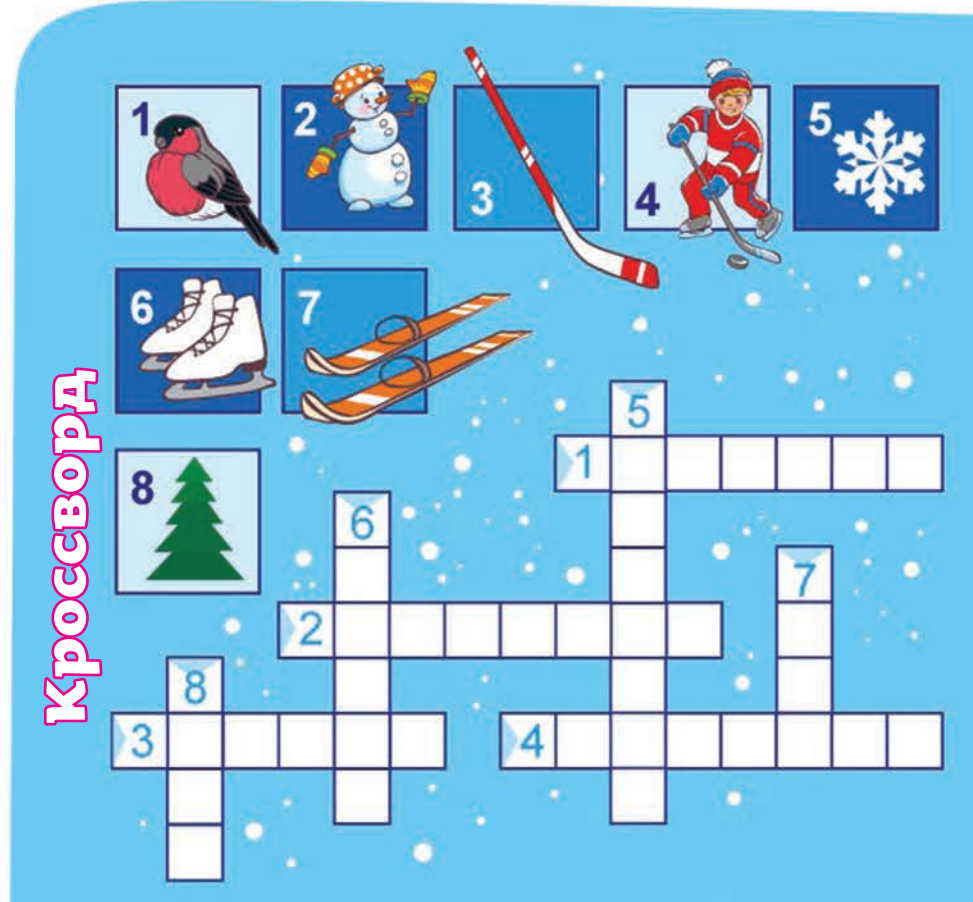
Затем она перевела взгляд на Клема. — Ты уверен, что хочешь одолжить мне свои сани?

— Абсолютно, теперь мы друзья, — ответил мальчуган.

— Не волнуйся, я буду кататься аккуратно, — пообещала Катрин.

Шагая обратно к горке и везя за собой красивые санки Клема, она подумала:

«Кажется, Клем все это время хотел подружиться со мной, просто не знал, как это сделать».



Підводний човен з яйця

Друзі, на уроках з фізики ви будете вивчати властивості води. А сьогодні ми пропонуємо вам провести дослід з водою.

Візьміть 3 банки: дві півлітрові й одну літрову. Одну півлітрову банку наповніть чистою водою й опустіть в неї сире яйце. Воно потоне.

У другу банку налийте міцний розчин харчової солі (2 столові ложки на півлітра води). Опустіть туди друге яйце – воно буде плавати. Це пояснюється тим, що солоната вода важча. Саме тому й плавати в морі легше, ніж у річці.

А тепер покладіть на дно літрової банки яйце. Поступово підливаючи воду з обох менших банок, можна зробити такий розчин, у якому яйце не буде ні спливати, ні тонути. Воно буде триматися, як підвішене, посередині розчину. Якщо ж підливати солону воду, яйце буде спливати. Прісну – яйце буде тонути.



На п'єдесталі переможців зі стрибків у довжину кенгуру по праву посідає перше місце. Кенгуру вміє стрибати аж на 12,8 м! Досягає таких приголомшливих результатів виключно завдяки силі задніх кінцівок.

Зовсім трохи від кенгуру відстають витончені чорноп'яті антилопи. Назву таку вони отримали за те, що біля п'ят у них росте чорне волосся. Дивно, але це волосся антилопи не заважає їм стрибати на 12 м у довжину.

Собака також увійшов до ліги найсильніших. У 1849 році в Англії прудкий Бенг, переслідуючи зайця, стрибнув у довжину на 9 м 49 см, перестрибнувши при цьому через ворота заввишки 1,4 м. Незважаючи на те, що під час приземлення Бенг пошкодив лапу, зайця він все-таки зловив.

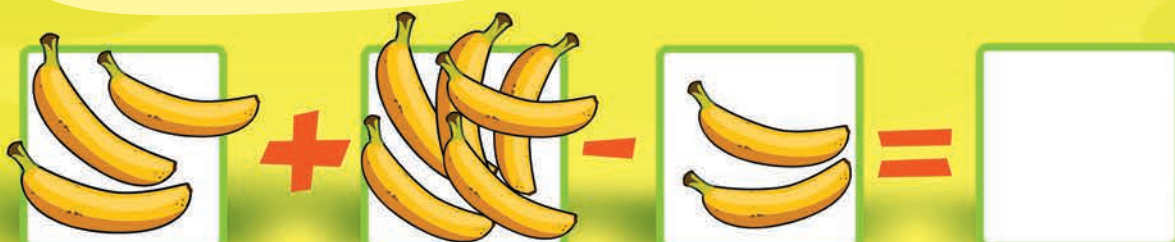
Змагання зі стрибків

Ще в цих змаганнях зі стрибків беруть участь... жаби: південноамериканська гострокрила жаба і жаба-бик. Виявляється, у багатьох країнах їх розводять і тренують для традиційних змагань зі стрибків у довжину. Найдовший жаб'ячий стрибок – 3 м 60 см.

Як ростуть банани

Великі квіткові рослини, на яких ростуть банани, насправді не є деревами. У них немає ні дерев'янистого стовбура, ні гілок. А все через те, що банани – це гігантські багаторічні трави. У висоту вони можуть досягати 15 м, а їхнє листя виростає до 6 м завдовжки і 1 м завширшки. Росте ця трава дуже швидко, уже через 10 місяців на рослині з'являється величезна яскраво забарвлена брунька, яка звисає на довгій ніжці. Коли брунька розкривається, можна побачити ряди квіток, окремі з яких згодом перетворюються на зелені плоди. Причому кожен пагін дає плоди тільки один раз, потім він гине, а від кореня виростають нові пагони. З кожним новим листком «дерево» стає все вищим і вищим.

Батьківщина бананів – тропічна Азія, але їх широко культивують у Південній та Центральній Америці. Велику кількість бананів вирощують також на узбережжі Карибського моря. Популярний у тропіках різкоподібний банан є близьким родичем плодового банана. Банани бувають не лише жовті, але й червоні. Такі банани мають ніжну м'якоть.



Чарльз С. Кейс

Что за звездочки сквозные
На пальто и на платке?
Все сквозные, вырезные,
А возьмешь - вода в руке.
(ижнижэнэ)

Зацепилась за карниз,
Головой свисает вниз.
Акробатка - крохотулька,
Зимний «леденец»
(ежчиглосэ)

Кто поляны белит белым
И на стенах пишет мелом,
Шьет пуховые перины,
Разукрасив все витрины?
(емиг)

РАЗГОВОР на глубине моря

В глубине океана можно услышать множество голосов и наблюдать многозначительные перемещения. Морские создания общаются между собой. Некоторые из этих звуков адресованы либо внутреннему миру, либо внешнему.

Морские биологи обнаружили, что рыба общается посредством голосовых звуков или других шумов. Во времена Второй мировой войны военно-морские силы США спроектировали прибор, который улавливал подводные шумы. С его помощью отслеживали немецкие подводные лодки. К своему удивлению, при проверке прибора они услышали хор, состоящий из треска, лая, хрюканья и щелканья. Таким

образом, выяснилось, что рыбы на глубине морской общаются друг с другом.

У рыб нет голосовых связок, но они издают различные шумы посредством сокращения мышц, соприкасающихся с плавательным пузырем, отчего он начинает выстукивать барабанную дробь. Самец рыб - ласточек во время ухаживания выдает оживленное стаккато. Морские окуни предупреждают об опасности громкими звуками.

Еще рыбы общаются между собой, не издавая ни звука. Их движения могут быть посланием для товарищей или врагов. Некоторые рыбы совершают определенные движения - и их соседи понимают, что настало

время «перекусить». Давайте рассмотрим один из примеров. Некоторые большие рыбы используют помощь других более мелких морских созданий, среди которых, например, центролабрусы и креветки - чистильщики. Когда большая рыба хочет помыться, она подает сигнал, опустив вниз голову и подняв хвост. Подобная просьба может быть выражена поднятием грудного плавника таким образом, как будто большая рыба хочет сделать поворот влево. Видя эти сигналы, центролабрусы и креветки быстро подплывают к рыбе и начинают очищать смертельные ткани на теле, зубы, удаляя паразитов.

Среди мирного кораллового рифа
спряталась одна хищная рыба. Найди ее.



КУДА ДЕВАЮТСЯ ЗИМОЙ КОМАРЫ?

Зимой в тех местах, где зимы достаточно холодные, не увидишь комаров, но они продолжают жить. Только живут они в иных формах, в которых мы можем не узнать известного нам летающего и жужжащего насекомого.

Комары проводят первую часть своей жизни в воде, а всю оставшуюся - на земле и в воздухе. Их жизнь начинается в тот момент, когда самка откладывает яйца в водоем со стоячей водой. Скоро из них вылупляются личинки, которые тут же начинают плавать и искать себе пищу.

Вскоре личинки превращаются в куколок, куколки, в свою

очередь, становятся взрослыми насекомыми и улетают. Весь путь от яйца до взрослой особи занимает только девять-четырнадцать дней!

Но когда наступают зимние холода, яйца и личинки «впадают в спячку». Из них ничего не вылупляется. И самки некоторых видов комаров тоже впадают в своеобразную спячку на зиму. Таким образом зиму переживают и яйца, и личинки, и куколки, и взрослые насекомые.

Интересен тот факт, что, хотя для этих насекомых наиболее благоприятен жаркий климат, а особенно тропики, где москиты являются сущим бедствием,

еще большим бедствием они являются в северных регионах Канады, на Аляске и в Сибири. Это происходит из-за способности комариных яиц переживать зиму в снегу. Когда снег тает, насекомые начинают вылупляться в таких количествах, что людям и животным доставляют проблемы.



Веселый English

Winter entertainments

Зимние развлечения

Task 1

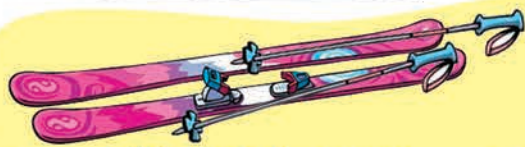
Read and remember new words.



snowman
[‘сноумэн] –
снеговик



skates
[скэйтс] –
коньки



skis [скиз] – лыжи



snowboard
[сноуборд] –
сноуборд



sledge
[слэдж] –
санки



hockey [‘хоки] –
хоккей



snowball [сноубол] –
снежок



snowflake
[‘сноуфлэйк] –
снежинка



icicles
[‘айсиклз] –
сосульки



S _ E _ G _



S _ E _ G _



_ N O _ F _ _ K _



S N _ W _ _ N

Task 2

Search for the words.
Отыщи необходимые слова.

B	Z	P	A	T	I	R	N	Y	N
L	D	F	S	P	C	O	L	D	N
V	N	S	N	F	I	W	X	S	V
G	S	N	O	W	C	M	Q	L	K
S	N	O	W	F	L	A	K	E	C
M	D	W	B	C	E	E	F	D	M
U	E	M	A	Z	S	D	B	G	S
L	V	A	L	S	K	A	T	E	S
V	V	N	L	C	I	S	Q	J	Z
E	A	O	H	S	S	G	V	X	U

icicles
skates
skis

sledge
snow
snowball

snowflake
snowman

Task 3

Look at the winter picture and fill in the missing letters.
Посмотри на зимние рисунки и впиши недостающие буквы.

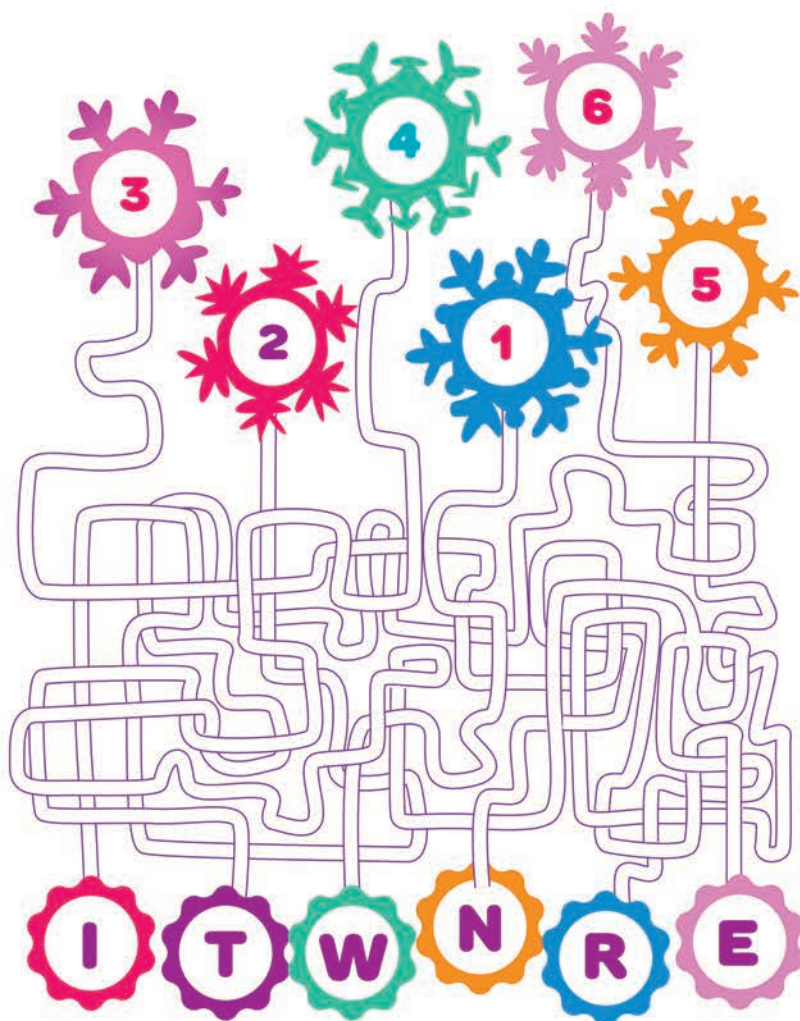
_ K _ S

S K _ T _ S

I _ _ C _ _ S

Task 4

Pass through the labyrinth, make the word
and color the snowflakes.
Пройди лабиринт, составь слово, расставляя
буквы по порядку, и раскрась снежинки.



Task 5

Put the necessary letters in and do the crossword.
Впиши недостающие буквы и реши кроссворд.



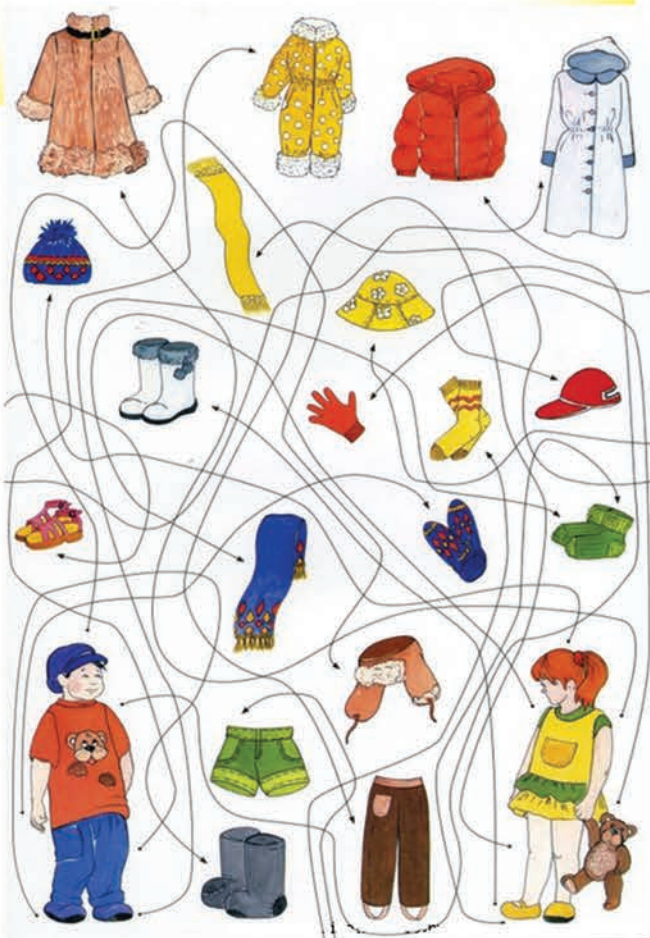
Нарисуй узоры на посуде так, как показано на образцах.



Соедини слоги, подобрав половинки фигурок. Проведи линии и прочитай слова.



Одень детей на зимнюю прогулку.



ЧТО ДОРОЖЕ?



В это утро Денис ожидал своих товарищей возле школы. Ему не терпелось показать им свое сокровище. Вчера он пообещал друзьям принести и показать одну маленькую ценную вещь.

Мальчишки окружили Дениса, желая увидеть настоящую золотую медаль.

— Ух ты! А где ты ее взял, Денис? — спросил один мальчик.

— Это мой папа получил по окончании школы. У него по всем предметам были высокие баллы. Папа сказал, если я буду хорошо учиться, то мне тоже дадут такую награду.

Ребята никогда раньше не держали в руках подобной вещи, а поэтому каждому хотелось ее потрогать и хорошенько рассмотреть. Они даже не заметили, как за их спинами остановился незнакомый мужчина, которого, казалось, тоже заинтересовал этот желтый кусочек металла.

— Смотри, какой хороший робот, — неожиданно обратился незнакомец к Денису, тронув его за плечо. — Он будет твоим, если ты отдашь мне сейчас эту старую медаль. Ну, зачем она тебе, подумай! Ты или потеряешь ее где-нибудь на улице, или она будет валяться у тебя дома. Отец тоже о ней, очевидно, никогда не вспоминает. А если что, ты можешь всегда сказать, что не знаешь, где она.

— Но это же честь моего папы! — возмущенно воскликнул Денис. — И она в тысячу раз для меня дороже Вашего робота!

Мальчик на всякий случай сразу же положил свою драгоценность в карман курточки и, придерживая его рукой, в окружении своих друзей побежал в школьное здание. Все-таки там безопасней! А незнакомец пошел своей дорогой.

— Ты молодец, Денис, что не променял папину

медаль на того робота! — сказал кто-то из ребят, когда компания была уже в школьном коридоре. — Хотя робот действительно красиво выглядел.

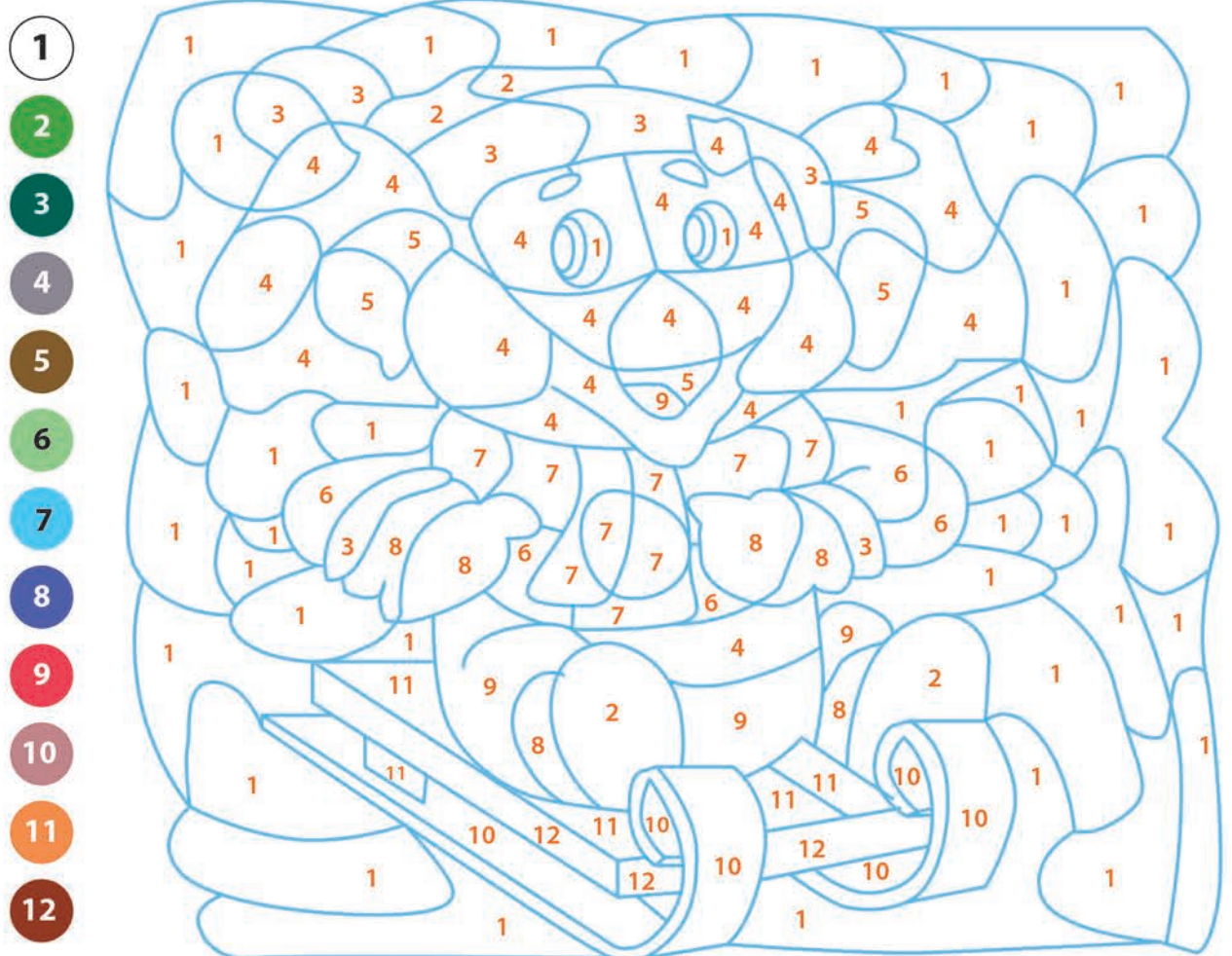
— Да, я тоже это заметил, — подтвердил Денис, — но как я мог подвести своего папу?! Ни за что на свете!

Очень часто дьявол предлагает нам променять честь нашего Небесного Отца на «игрушки» этого мира. Так он подошел когда-то и к Иисусу с предложением променять послушание Отцу на легкий путь к земной славе.

Но Иисус не поддавался обману, твердо решив выкупить этот грешный мир ценой Своей жизни. Большая благодарность Ему за это!

Ты можешь даже попросить Бога помочь тебе сделать правильный выбор. Он готов стать нашим Помощником и Защитником. Потому что мы для Него дороже всего на свете!

Раскрась и узнай, кто нарисован на картинке.





Терпіння

Усе було чудово в житті Володі, поки не з'явилося в їхньому домі створіння, яке увесь час пищало, його маленька сестричка Ната. Раніше вся любов мами і тата виливалася на нього одного. Мама з ним гуляла, читала історії на ніч, тато водив у зоопарк, виготовляв з ним годівниці для птахів, ліпив різних звірят із пластиліну, допомагав розібратися з конструктором.

Тепер мама то заколисує, то сповиває, то годує його сестричку. А тато порається то у ванні, то на кухні.

— Що за життя настало? — з тугою подумав Володя і навіть не помітив, як сльози градом потекли з очей.

Мама нічого не помітила, вона тримала на руках Натку, усміхалася їй і щось ніжно промовляла. Тато щойно прийшов із роботи, переодягнувся і пішов на кухню. Проходячи повз сина, він поглянув на нього і збентежено запитав:

— Що трапилося?

— Мама перестала читати

мені перед сном цікаві історії. Я нікому не потрібен...

— Як ти можеш таке говорити? Ти наша старша дитина. Сестричка твоя ще зовсім маленька. Трохи терпіння — і ти зрозумієш, як ти потрібен їй, мені та мамі.

— А що таке терпіння? — запитав Володя.

— Терпіння — це спокійне очікування чогось без скарг, сліз та злості. Іноді дуже важко виявляти терпіння навіть дорослій людині. Та Бог допомагає.

— Я буду терпляче чекати, поки мама звільниться і почитає мені історії, — сльози висохли на обличчі хлопчика.

— Ходімо зі мною на кухню і разом приготуємо вечерю, — запропонував батько.

На кухні вони дістали з холодильника яйця, молоко. Поки тато різав маленькими кубиками хліб, Володя у мисочці розбив три яйця, додав три столові ложки молока, посолив, добре розмішав металевим вітиком. Потім тато розігрів на плиті сковорідку, влив трохи

кукурудзяної олії, виклав хлібні кубики, усе залив приготованою Володею сумішшю і накрив кришкою. За три хвилини був готовий чудовий омлет.

— Піди подивись, як там у мами справи, і поклич її вечеряти, — сказав батько.

У Володі з'явилося в душі якесь нове почуття.

— Я — старший син, помічник у домі, у мене є терпіння.

Мама вже поклала Натку в колиску і збиралася йти на кухню.

— Пішли, мамусю, ми приготували вечерю, — запросив Володя маму.

— Які ж ви молодці, дорогі мої чоловіки! — усміхнулася мама, обійняла Володю за плечі і пішла з ним на кухню.

Вечеря закінчилася. І мама сказала:

— Я тобі давно вже не читала... Що ми сьогодні почитаємо?

— Щось цікавеньке, — радісно сказав Володя, вже лежачи в ліжку і думаючи про те, як важливо вміти виявляти терпіння.



Проведи лінію по дорожкам, не виходя за контур.

Наряд для сніговика

Посмотри внимательно на картинку и соедини со снеговиком те предметы, в которые его нарядили ребята.



Ребус



Вдячність

В одній легенді йдеться про двох ангелів, посланих на землю з особливим дорученням. Один із них отримав великий кошик. У цей кошик ангел повинен був зібрати всі «дякую», які він почує. Другому ангелу дали маленький кошик і попросили збирати в нього скарги та невдоволення.

— Думаю, у мене буде зовсім небагато роботи, — сказав ангел з маленьким кошиком. — Земля така прекрасна, тут стільки їжі, квітів, птахів і зовсім мало хмар. Навряд чи хтось захоче скаржитися і бурчати. Так що я зможу допомогти тобі збирати подяки. Я впевнений, їх буде дуже багато.

Але, як виявилось, усе було зовсім навпаки. Увечері ангел із великим кошиком зібрав так мало подяк, що можна було побачити дно кошика. А другий ангел тричі повертався з повними кошиками скарг і протестів.

Замисліться, друзі: ми частіше виявляємо вдячність чи скаржимося?

Котята

Обведи котят и раскрась.





Надія Гапко



Олександр Березюк



Марія Брошко



Вікторія Затишна



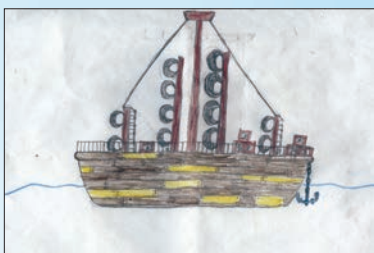
Марія Куракіна



Ангеліна Тимошенко



Яна Демченко



Азал Ельдаров



Максим Цибулько



Юлія Коваленко



Оленка Снігур



Яків Чорнокін



Ліза Попова



Вікторія Дідоренко



Марина Городова



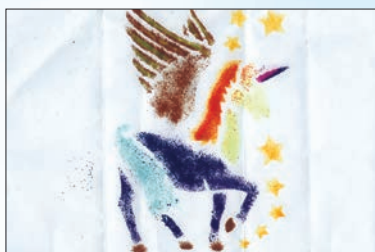
Лілія Лопатинська



Єлізар Кузьменко



Оксана Кузь



Каріна Лаврека-Кайкуліна



Вадим Рачинський



Дивіться на телеканалі «Надія»

ЛОМАСТЕР

неділя
14:00Дитяча зустріч у майстерні «Ломастера»:
майструємо, граємо,
відгадуємо

і просто ВІДПОЧИВАЄМО!

Малюнки
читачів

Любі діти!

Ми дуже вдячні вам за ваші малюнки. Надсилайте нам свої роботи на адресу видавництва, і ми з радістю їх опублікуємо в нашій газеті.

(Будь ласка, пишіть ваші прізвища розбірливо, бажано друкованими літерами на зворотному боці кожного малюнка).



Сергій Кисильов



Ілона Ющенко



Юлія Дробаха



Робота без підпису

Додаток до газети «Вічний Скарб»

Щомісячна дитяча газета «Скарбничка»
Видавець – християнське видавництво
«Джерело життя»
Адреса: 04071, м. Київ,
вул. Лук'янівська, 9/10-А
e-mail: dzherelo@ukr.net;
тел.: (044) 467-50-68
(044) 428-84-38



Відповідальний за випуск: директор видавництва
«Джерело життя» Василь Джулай
Головний редактор видавництва: Лариса Качмар
Відповідальний редактор: Інна Джердж
Дизайн та верстка: Юлія Смаль
Над номером працювали:
Ольга Бокова, Інна Джердж (молодша)
Відповідальна за друк: Тамара Грицюк

Наклад: 10 000 прим.

Редакція залишає за собою право редагувати і скорочувати тексти.
Рукописи не повертаються. Листування ведеться лише на сторінках газети.

www.lifesource.com.ua
